

-Basın Açıklaması-

**“İsrail’in” Ajanı Cezaevinden Çıkarken Yüzlerce Müslüman Yargılanmaksızın
Haksız Yere Cezaevlerinde Yatmaktadırlar**

“Doğrusu bu, insafsızca bir taksim!” [Necm 22]

“İsraili” düşman ile işbirliği yapmaktan dolayı siyasi hükümlü olan Feyaz Keram, cezaevinde sadece yirmi ay kalmasının ardından dün serbest bırakılmıştır. Nitekim kendisi, iki yıl hapse mahkum edilmiş ancak o, verilen karardan dört ay daha önce çıkmak için -ki bu ülkede çıkarılan kanunların genelinin aksine son derece hızlı bir şekilde uygulanmasının yolu açılmıştır- günler önce yürürlüğe giren kanundan yararlanmıştır.

Konuya akli selim yaklaşan ve insafli düşünen herkes, bu ajan ve diğer benzerlerinin karşılaştıkları muamele ile yüzlerce (Müslüman) genç ve diğer birçok mahkumun karşılaştıkları muamelenin arasında iğrenç ve rezil büyük bir ayrımcılığın olduğunu mülâhaza etmekte zorlanmayacaktır. İşte sizlere, bu ayrımcılık ve karşılaştırmalardan buz dağının görünen kısmı:

1- Söz konusu ajan, casusluk ve düşmanla işbirliği yapmaktan suçlanırken bir çok genç ise Irak veya Afganistan’da işgale karşı savaşıyor kişilerle bir veya iki kez telefon bağlantısı yapmak yada bu bağlantıdan dolayı herhangi maddi bir eylemin sonuçlanmadığı benzeri hususlardan dolayı suçlu muamelesiyle muamele edilip tutuklanmaktadırlar.

2- Mahkum olan ajan hakkında maksimum hızla kanun çıkarılıp bu kanun da (merhamet, şefkat ve hoşgörü) maksadıyla olurken yüzlerce Müslüman yıllardan beridir -ki bunlardan bazılarının süresi beş yıla ulaşmıştır- yargılanmaksızın cezaevlerinde yatmaktadırlar. Buda herhangi bir suçtan dolayı mahkum olan ve üzerindeki suçu da kanıtlanan kişinin imdadına bu ülkedeki kanununun yetiştigi ve bu kişinin de suçu kanıtlanmayan kişiden daha şanslı olduğu anlamına gelmektedir. Çünkü sonuncusu, basitçe yargılanmaksızın hapsedilmektedir. Dahası bazı tutuklu Müslümanlar, tutuklanmalarından yıllar sonra yargılanmışlardır! Dolayısıyla kendisine, hapis, işkence, aşağılanma ve bireysel, ailevî, toplumsal ve maddî hayatının yıkılması zulmüne neden olan kimse hakkında dava açma hakkı verilmeksizin ya beraat kararı verilmekte yada cezaevinde geçirdiği yıllardan çok daha az bir mahkumiyete çarptırılmaktadır... Dolayısıyla kaç tutuklunun, suçsuz ve günahsız yere tutuklandıklarını -şayet görebilsek!- önümüzdeki günler bize gösterecektir. Bu resmî uygulamada, adalet denen bir şey var mı Allah aşkına?! Dahası o, vallahi insafsızca bir taksim!.

3- Geçen yılın Aralık ayında, düşman “İsrailiilerle” işbirliğiyle suçlanan dört kişi yargılanmaları sona ermeden serbest bırakılmışlardır. Biz bu kişilerin gerçekten bir suç işleyip işlemediklerini bilmiyoruz. Ancak neden “İsraili” düşmanla komplo kurmak gibi büyük bir ihanetle suçlanan(!) kişiler serbest bırakılırlarken aranan bir takım kişilerle bağlantı kuran yada insanlardan herhangi birine kullanmaksızın bireysel silah edinmek isteyen bir kimse mahkeme kararı olmadan beş yıl tutuklu olarak kalabiliyor?! Cevap bellidir. Zira ellerinde serbest bırakılma kararı olanlardan birinin söylediğine göre; “Amerikan Büyükelçiliği, buna izin vermemektedir!” Neden, o bir devlet mi ki?!

4- Bu zulme karışmış olan birimlerin, günahlarında devam etmeye izin veren şey, muayyen suçlamalarla tutuklananlar için bir zaman sınırı koymayan kanunlardır. Bu kanunların yürürlüğe girmesi ve değiştirilmesi ise günler önce kendisine bir yıl hapsi dokuz aya düşürme izni veren temsilciler meclisi yetkisindeki Lübnan anayasasına göre olmuştur ki böylece Feyaz Keram ile diğer cürüm ve cinayet işleyenler bundan yararlanabilsinler! Dolayısıyla bu meclis, insanları hiçbir süre belirtmeksizin rastgele hapseden ve hala zalimlerin insanları haksız yere hapsetmek için istismar ettiği kanunları değiştirmeyi hiç düşünmemektedir. Çünkü bu meclis, kendisi için konulan kırmızı çizgileri aşma riskine girmekten daha aşağılıktır. O halde bu meclis, halkın temsilcisi olmaya layık mı acaba?

Aslında bu ülkedeki milletvekilleri, insanların vekilleri değildirler. Bilakis ölçüyü, hakkı ve adaleti gözetmeyen liderlerin vekilleridirler. Bu zalim kanunlar karşısında susmaları da bunun kanıtıdır. Ayrıca parlamentodaki en büyük bloklardan bir kısmının, dindarlık sıfatına büründüğü ve şeriata saygı gösterdiği bilinmektedir. Ancak dinin ve şeriatın, bu zalim uygulamaları benimsediği nerede görülmüş ki? Zira Allahuteala, azim kitabında şöyle buyurmaktadır:

“Mümin erkeklere ve mümin kadınlara, yapmadıkları bir şeyden dolayı eziyet edenler, şüphesiz bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.” [Ahzab 58]

Ve kutsî hadiste şöyle buyurmuştur:

“Ey kullarım, Ben zulmü kendime haram kıldım; onu sizin aranızda da haram kıldım; öyleyse birbirinize zulmetmeyiniz”

Dolayısıyla şariat fakihlerinin tamamı, davacıya beyyine [kanıt] gerektiği üzerinde ittifak etmişlerdir. Zira Aleyhi's Salatu ve's Selam şöyle buyurmuştur:

“البينة على المدعي (Muddaî) davacıya beyyine (kanıt) gerekir.”

Beyyinenin ise ancak Kadâ Meclisi'nde kanıtlanabileceği ise bilinen bir durumdur. Zira Aleyhi's Salatu ve's Selam, hakkında şüphe olan bir kadın için şöyle demiştir:

“Eğer ben bir kimseyi, kanıtsız olarak recmetseydim o (kadını) recmederdim.”

O halde ey parlamentodaki en büyük blok içerisinde dindar olduğunu iddia eden şu veya bu guruptan olanlar, soruşturmada insanlara işkence edilmesini ardından da kanıtsız olarak yıllarca hapis yatmasını nasıl kabul edebilirsiniz?! Vallahi bu, azim bir zulüm olup kıyamet gününde bundan sorulacaksınız. İşte o gün kendinize şöyle diyeceksiniz:

“Malım bana hiç fayda sağlamadı. Saltanatım da benden yok olup gitti” [Hakka 28 29]

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Lübnan Vilâyeti
Medya Bürosu